

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 3995
Tarih: 17.09.2013

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

222 Sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu'nun 1. ve 2. maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifimiz, Madde Gerekçeleri ve Genel Gerekçe ile ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

Mülkiye BİRTANE
Kars Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tell Komisyon	- Anayasa - Plan ve Bütçe			
Esas Komisyon	Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor			
Tarih:	01 Ekim 2013		E. No: 2/1766	
Ysn.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
TBMM BAŞKANI				

TBMM KAMUMLAR VE KARARLAR BÖLÜMÜ
17 Eylül 2013
Ramaza:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
17 Eylül 2013
NO: 243873

GEREKÇE

Türkiye farklı halklardan oluşan bir ülkedir. Her halkın kendi kültürü ve anadili bulunmaktadır. Ancak bu halklar içinde sadece Türk olanlar kendi anadilinde eğitim görme hakkına sahip sayılmıştır. Kürt, Laz, Çerkes ve Asuri-Süryani halkları ve diğer halklar Türk üst kimliği altında yok sayılarak anadilinde eğitim görme haklarından yoksun bırakılmışlardır. Anadilinde eğitim hakkının tanınmadığı bu halkaların anadilleri her alanda olduğu gibi kamusal alanda da yasaklanmıştır. Anadilin kamusal alanda kullanılması ile ilgili son zamanlarda çeşitli düzenlemeler yapılsa da anadilinde eğitimin anayasal güvence altına alınarak uygulamaya konulmaması halinde böylesi düzenlemelerin göstermelik kalacağı açıktır. Çünkü temelden yoksun olarak kamusal alanda alt düzeyde kullanılması son derece sorunlu bir düzenleme olacaktır.

Anayasanın 42. maddesinin ilk paragrafı "kimse, eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılamaz" şeklinde düzenlenmiştir. Maddenin son paragrafı ise "Türkçeden başka hiçbir dil, eğitim ve öğretim kurumlarında Türk vatandaşlarına ana dilleri olarak okutulamaz ve öğretilemez" şeklindedir.

Bu nedenledir ki bu gün nüfusu 20 milyonu aşan Kürtler hala anadilinde eğitim görme hakkına kavuşamamıştır. Okullarda anadili Türkçe olan çocuklar ve anadili Kürtçe olan çocuklar aynı koşullarda eğitim alıyorlar. Kürt çocukları bilmedikleri bir dilde temel eğitim almakla karşı karşıya bırakılıyorlar. Bu nedenle anadilleri Türkçe olan öğrenciler daha avantajlı iken, anadilleri Kürtçe ve başkaca olan çocuklar her türlü zorlukla karşılaşabiliyorlar. Merkezi sınavlarda Kürtlerin yaşadıkları bölgelerin geri sıralarda yer alması, anadilinde eğitim yasağından bağımsız ele alınamaz. Bu durumda eğitimde fırsat eşitliği olmadığı açıktır.

Türkiye'nin gerçek bir demokrasiye geçiş süreci hiç kuşkusuz demokratik bir anayasanın oluşturulması ile başlayacaktır. Yeni anayasanın en önemli konularından birini ise anadilde eğitim hakkı oluşturmaktadır. Yeni anayasanın hazırlandığı böylesi bir dönemde ilgili kanun ve düzenlemelerin de değiştirilmesi, evrensel bir hak olan anadilde eğitim hakkının sağlanması gerekmektedir.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde1- İlköğretimin demokratik ve evrensel değerlere uygun olarak verilmesi sağlanmış ve madde metnindeki “Türk” ibaresinin yerine “Türkiye vatandaşlığı” ibaresi getirilerek Türkiye’de yaşayan tüm halklar anadilinde eğitim hakkı başta olmak üzere eşit haklara sahip kılınmıştır.

Madde2- İlköğretimin anadilinde verilmesi sağlanmıştır.

Madde3-Yürürlük maddesidir.

Madde4-Yürütme maddesidir.

222 Sayılı İLKÖĞRETİM VE EĞİTİM KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

Madde1- 222 Sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu’nun 1. Maddesi “İlköğretim, kadın erkek bütün Türkiye vatandaşlarının demokratik ve evrensel kıstaslara uygun olarak bedeni, zihni ve ahlaki gelişmelerine ve yetişmelerine hizmet eden temel eğitim ve öğretimdir” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde2 – 222 Sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu’nun 2. maddesi “İlköğretim, ilköğrenim kurumlarında verilir; öğrenim çağında bulunan kız ve erkek çocuklar için mecburi, anadilinde ve parasızdır” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde3-Bu kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

Madde4-Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.